

DECIZIA NR. 10035_/31.01.2020

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.A. din Dorohoi, înregistrată la Administrația Județeană a
Finanțelor Publice Botoșani sub nr.X, iar la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani-Inspecție Fiscală, prin adresa nr.X înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG X, asupra contestației formulate de **S.C. X S.A. Dorohoi**, cod de identificare fiscală RO X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Botoșani sub nr.JX, cod CAEN 4939- "Alte transporturi terestre de călători n.c.a.", cu domiciliul fiscal în municipiul Dorohoi, strada X nr.X, județul Botoșani, prin administrator X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X și Anexei la Decizia de impunere nr.X, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxa pe valoarea adăugată.

Totodată, **S.C. XS.A. Dorohoi** a formulat contestație și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X iar prin adresa nr.X, anexată la dosarul cauzei, aceasta a fost transmisă Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani-Inspecție Fiscală, în calitate de organ fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat, conform prevederilor art.272 alin.6 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.5.1 și pct.5.3 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data

comunicării deciziei contestate, respectiv data de **09.10.2019**, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă la dosarul cauzei și data depunerii contestației, respectiv **21.11.2019**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Botoșani sub nr.X.

Contestația este semnată de către domnul X, în calitate de administrator al societății.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I.S.C. XS.A. Dorohoi formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, Anexei la Decizia de impunere nr.X, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X toate emise de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani, susținând următoarele:

La finele anului 2013, societatea înregistra conform Balanței analitice pe nivele pentru clasa 6 și 7 următoarele:

- total venituri în sumă de S lei;
- total cheltuieli în sumă de S lei;
- pierdere contabilă în sumă de S lei.

Pentru anul fiscal 2013, societatea a depus Declarația 101 privind impozitul pe profit, înregistrată sub nr.INTERNT-X prin care declară:

- venituri din exploatare în sumă de S lei;
- cheltuieli din exploatare în sumă de S lei;
- rezultat din exploatare: -S lei;
- venituri financiare în sumă de S

lei;

- cheltuieli financiare în sumă de S lei;
- rezultat financiar: S lei;
- rezultat brut: -S lei;
- rezerva legală deductibilă în sumă de S lei;
- amortizare fiscală în sumă de S lei;
- profit/pierdere: -S lei;
- impozit pe profit în sumă de S lei;
- dobânzi/majorări/penalități în sumă de S lei;
- total cheltuieli nedeductibile: S lei;
- profit impozabil: -S lei;
- pierdere fiscală de recuperat în anii următori: S lei.

Petenta susține că pierderea fiscală aferentă anului 2013 este în sumă de S lei, calculată astfel:

- total venituri în sumă de S lei;

-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-pierdere contabilă :	-S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;
-profit/pierdere:	-S lei;
-cheltuieli nedeductibile cu impozitul pe profit:	S lei;
-cheltuieli nedeductibile cu amortizarea contabilă:	S lei;
-chelt. neded. dobânzi/majorări/penalități:	S lei;
TOTAL CHELT. NEDEDUCTIBILE:	S lei;
-Pierdere fiscală de recuperat în anii următori:	S lei.

La finele anului 2014, societatea înregistra conform Balanței analitice pe nivele pentru clasa 6 și 7 următoarele:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-profit contabil în sumă de	S lei.

Pentru anul fiscal 2014, societatea a depus Declarația 101 privind impozitul pe profit, înregistrată sub nr.FBTDORA-X, prin care declară:

-venituri din exploatare în sumă de	S lei;
-cheltuieli din exploatare în sumă de	S4 lei;
-rezultat din exploatare:	S lei;
-venituri financiare în sumă de	S lei;
-cheltuieli financiare în sumă de	S lei;
-rezultat financiar:	-S lei;
-rezultat brut:	S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;
-profit/pierdere:	S lei;
-impozit pe profit în sumă de	S

lei;

-profit impozabil:	S lei;
-pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți:	S lei;
-impozit pe profit:	S lei;
-impozit declarat prin formularul 100:	S lei;
-impozit final:	S lei.

Petenta susține că nu a înscris în declarația sus menționată nici amortizarea contabilă, nici cea fiscală și nici pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți în sumă de S lei, astfel că, scăzând din pierderea fiscală reală de recuperat aferentă anului 2013, în sumă de S lei, baza impozabilă stabilită prin declarația 101 pentru anul 2014, în sumă de S lei, rezultă o pierdere cumulată pentru anii 2013 și 2014, de recuperat în anul 2015, în sumă de S lei, astfel că societatea nu trebuia să calculeze, să declare și să achite impozitul pe profit la finele anului fiscal 2014 în sumă de S lei.

Petenta susține că pierderea fiscală de recuperat în anul 2015 este în sumă de S lei, calculată astfel:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;

-pierdere contabilă :	S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;
-profit/pierdere:	-S lei;
-cheltuieli nedeductibile cu impozitul pe profit:	S lei;
-cheltuieli nedeductibile cu amortizarea contabilă:	S lei;
-chelt. neded. dobânzi/majorări/penalități:	S lei;
-total cheltuieli nedeductibile:	S lei;
-Profit/Pierdere fiscală de recuperat în anii următori:	S lei;
-pierdere fiscală de recuperat din 2013:	S lei;
-pierdere de recuperat în anii următori.	S lei.

La finele anului 2015, societatea înregistra conform Balanței analitice pe nivele pentru clasa 6 și 7 următoarele:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-profit contabil în sumă de	S lei.

Pentru anul fiscal 2015, societatea a depus Declarația 101 privind impozitul pe profit, înregistrată sub nr.FBTDORA-X, prin care declară:

-venituri din exploatare în sumă de	S lei;
-cheltuieli din exploatare în sumă de	S lei;
-rezultat din exploatare:	S lei;
-venituri financiare în sumă de	S lei;
-cheltuieli financiare în sumă de	S lei;
-rezultat financiar:	S lei;
-rezultat brut:	S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;
-profit/pierdere:	-S lei;
-impozit pe profit în sumă de	S lei;
-chelt. cu amortizarea conzabilă:	S lei;
-TOTAL CHELTUIELI NEDEDUCTIBILE:	S lei;
-profit impozabil:	S lei;
-pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți:	S lei;
-impozit pe profit:	S lei;
-impozit declarat prin formularul 100:	S lei;
-impozit final:	-S lei.

Petenta susține că nu a înscris în declarația sus menționată pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți în sumă de S4 lei, astfel că, scăzând din pierderea fiscală reală de recuperat aferentă anului 2014, în sumă de S lei, baza impozabilă stabilită prin declarația 101 pentru anul 2015, în sumă de S lei, rezultă o pierdere cumulată pentru anii 2013, 2014 și 2015, de recuperat în anul 2016, în sumă de S lei, astfel că societatea nu trebuia să calculeze, să declare și să achite impozitul pe profit la finele anului fiscal 2015 în sumă de S lei.

Petenta susține că pierderea fiscală de recuperat în anul 2016 este în sumă de S lei, calculată astfel:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-pierdere contabilă :	S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;
-profit/pierdere:	-Sei;
-cheltuieli nedeductibile cu impozitul pe profit:	S

lei;

-cheltuieli nedeductibile cu amortizarea contabilă:	S lei;
-chelt. neded. dobânzi/majorări/penalități:	S lei;
-total cheltuieli nedeductibile:	S lei;
-Profit/Pierdere fiscală de recuperat în anii următori:	S lei;
-pierdere fiscală de recuperat din 2014:	S lei;
-pierdere de recuperat în anii următori.	S lei.

La finele anului 2016, societatea înregistra conform Balanței analitice pe nivele pentru clasa 6 și 7 următoarele:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-pierdere contabilă în sumă de	S lei.

Pentru anul fiscal 2016, societatea a depus Declarația 101 privind impozitul pe profit, înregistrată sub nr.FBTDORA-X, prin care declară:

-venituri din exploatare în sumă de	S lei;
-cheltuieli din exploatare în sumă de	S2 lei;
-rezultat din exploatare:	-S lei;
-venituri financiare în sumă de	S lei;
-cheltuieli financiare în sumă de	S lei;
-rezultat financiar:	S lei;
-rezultat brut:	-S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S

lei;

-profit/pierdere:	-S lei;
-impozit pe profit în sumă de	S lei;
-dobânzi/penalități/majorări	S lei;
-TOTAL CHELTUIELI NEDEDUCTIBILE:	S lei;
-profit impozabil:	-S lei;
-pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți:	S lei;
-pierdere fiscală de recuperat în anii următori:	S lei
-impozit pe profit:	S lei;
-impozit declarat prin formularul 100:	S

lei;

-impozit final:	S lei.
-----------------	--------

Petenta susține că nu a înscris în declarația sus menționată pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți în sumă de S lei,

Petenta susține că pierderea fiscală de recuperat în anul 2017 este în sumă de S lei, calculată astfel:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-pierdere contabilă :	-S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;
-profit/pierdere:	-S lei;
-cheltuieli nedeductibile cu impozitul pe profit:	0 lei;
-cheltuieli nedeductibile cu amortizarea contabilă:	S8 lei;
-chelt. neded. dobânzi/majorări/penalități:	S lei;
-total cheltuieli nedeductibile:	S lei;
-Profit/Pierdere fiscală de recuperat în anii următori:	-S lei;
-pierdere fiscală de recuperat din 2015:	S lei;
-pierdere de recuperat în anii următori.	S lei.

La finele anului 2017, societatea înregistra conform Balanței analitice pe nivele pentru clasa 6 și 7 următoarele:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-profit contabil în sumă de	S lei.

Pentru anul fiscal 2017, societatea a depus Declarația 101 privind impozitul pe profit, înregistrată sub nr. INTERNT-X, prin care declară:

-venituri din exploatare în sumă de	S lei;
-cheltuieli din exploatare în sumă de	S lei;
-rezultat din exploatare:	S lei;
-venituri financiare în sumă de	S lei;
-cheltuieli financiare în sumă de	S lei;
-rezultat financiar:	-S lei;
-rezultat brut:	S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;
-TOTAL CHELTUIELI NEDEDUCTIBILE:	S lei;
-profit impozabil:	S lei;
-pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți:	S lei;
-pierdere fiscală de recuperat în anii următori:	S lei;
-impozit pe profit:	S lei;
-impozit declarat prin formularul 100:	S

lei;

-impozit final:	S lei.
-----------------	--------

Petenta susține că nu a înscris în declarația sus menționată pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți în sumă de S lei,

Petenta susține că pierderea fiscală de recuperat în anul 2018 este în sumă de S lei, calculată astfel:

-total venituri în sumă de	S lei;
-total cheltuieli în sumă de	S lei;
-profit contabil :	S lei;
-rezerva legală deductibilă în sumă de	S lei;
-amortizare fiscală în sumă de	S lei;

-profit/pierdere: S lei;
 -cheltuieli nedeductibile cu impozitul pe profit: S
 lei;

-cheltuieli nedeductibile cu amortizarea contabilă: S lei;
 -chelt. neded. dobânzi/majorări/penalități: S lei;
 -total cheltuieli nedeductibile: S

lei;

-Profit/Pierdere fiscală de recuperat în anii următori: S lei;
 -pierdere fiscală de recuperat din 2016: S lei;
 -pierdere de recuperat în anii următori: **S lei.**

La finele anului 2018, societatea înregistra conform Balanței analitice pe nivele pentru clasa 6 și 7 următoarele:

-total venituri în sumă de S lei;
 -total cheltuieli în sumă de S lei;
 -profit contabil în sumă de S lei.

Pentru anul fiscal 2018, societatea a depus Declarația 101 privind impozitul pe profit, înregistrată sub nr. INTERNT-X prin care declară:

-venituri din exploatare în sumă de S lei;
 -cheltuieli din exploatare în sumă de S lei;
 -rezultat din exploatare: S lei;
 -venituri financiare în sumă de S

lei;

-cheltuieli financiare în sumă de S lei;
 -rezultat financiar: S lei;
 -rezultat brut: S lei;
 -rezerva legală deductibilă în sumă de S lei;
 -amortizare fiscală în sumă de S lei;
 -dobânzi/majorări/penalități S lei;
 -TOTAL CHELTUIELI NEDEDUCTIBILE: S lei;
 -profit impozabil: S lei;
 -pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți: S lei;
 -pierdere fiscală de recuperat în anii următori: S lei;
 -impozit pe profit: S lei;
 -impozit declarat prin formularul 100: S

lei;

-impozit final: S lei.

Petenta susține că pierderea fiscală de recuperat în anul 2019 este în sumă de S lei, calculată astfel:

-total venituri în sumă de S lei;
 -total cheltuieli în sumă de S lei;
 -profit contabil : S lei;
 -rezerva legală deductibilă în sumă de S lei;
 -amortizare fiscală în sumă de S

lei;

-profit/pierdere: S lei;
 -cheltuieli nedeductibile cu impozitul pe profit: S lei;

- cheltuieli nedeductibile cu amortizarea contabilă: S lei;
- chelt. neded. dobânzi/majorări/penalități: S lei;
- total cheltuieli nedeductibile: S lei;
- Profit/Pierdere fiscală de recuperat în anii următori: 1S lei;
- pierdere fiscală de recuperat din 2017: S lei;
- pierdere de recuperat în anii următori. **Slei.**

Societatea susține că organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei, fără a ține cont de pierderile reale, calculate mai sus. Astfel, dacă se scade din pierderea fiscală reală în sumă de S lei, baza impozabilă stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală în sumă de S lei, rezultă o bază suplimentară în sumă de S lei, căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei. Din acest impozit se scade impozitul achitat de societate în plus în sumă de S lei, rămânând un impozit în sumă de S lei.

Referitor la suma de S lei, stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, petenta arată că suma de S lei este aferentă Raportului de evaluare din 31.12.2011, or perioada verificată este 01.01.2013-31.12.2018. Mai mult decât atât, societatea a fost verificată până la data de 31.12.2012. Astfel, petenta susține că organele de inspecție fiscală nu trebuiau să verifice elemente din afara perioadei verificate.

Societatea susține că cheltuielile cu amortizarea mijloacelor de transport, considerate nedeductibile fiscal de către organele de inspecție fiscală, au fost calculate eronat și invocă prevederile art.24 alin.(1) , alin.(6) lit.a) și alin.(7) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Petenta mai arată că prin decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară pentru impozitul pe profit în sumă de S lei, dar tot în aceeași decizie stabilesc diferențe în sumă de S lei, existând astfel neconcordanțe între sumele stabilite ca diferențe și sumele înscrise ca bază suplimentară, în condițiile în care aceste sume trebuiau să fie egale.

Referitor la veniturile ștornate, petenta susține că aceste venituri nu au fost încasate niciodată, astfel că organele de inspecție fiscală trebuiau să ajusteze cheltuielile pentru transportul efectuat, prin neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor cu combustibilul și a altor cheltuieli strâns legate de transporturi.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, petenta arată că suma de S lei și suma de S lei reprezintă TVA rezultat în urma ștornărilor, ce a fost stabilit suplimentar ca urmare a interpretării eronate a tratamentului fiscal aplicabil ștornării de venituri, venituri ce nu au fost încasate niciodată.

Și în acest caz, organele de inspecție fiscală trebuiau să recunoască TVA-ul ștornat, aplicând ajustarea taxei pe valoarea adăugată, prin neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă transporturilor respective.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botosani, urmare a inspecției fiscale efectuate la **S.C. X S.A. Dorohoi**, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de S lei, aferent perioadei 01.01.2013-31.12.2018 și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă perioadei 01.12.2013-31.03.2019.

Impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** au fost stabilite astfel:

În urma verificării documentelor prezentate organelor de inspecție fiscală, a rezultat faptul că în perioada 01.01.2013-31.12.2018 societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei, iar în contul 691 – cheltuieli privind impozitul pe profit a înregistrat suma de S lei, din care: suma de S lei reprezintă diferența de impozit pe profit stabilită până la data de 31.12.2012 la controlul anterior.

În urma analizei Declarațiilor 101 privind impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au constatat erori de declarare, atât în ceea ce privește profitul impozabil, impozitul pe profit cât și cheltuielile nedeductibile fiscal, astfel încât acestea au procedat la recalcularea rezultatului fiscal ținând cont de cheltuielile nedeductibile înregistrate de societate și nedecarate de aceasta prin declarația 101 dar și de alte diferențe de cheltuieli nedeductibile stabilite la control.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă în sumă de S lei, ca urmare a diferenței de venituri impozabile în sumă de S lei și a diferenței de cheltuieli nedeductibile în suma de S și au calculat o diferență de impozit pe profit în sumă de S lei.

Diferențele de venituri impozabile și cheltuieli nedeductibile în suma de **S lei (S lei +S lei)** se constituie din:

-suma de **S lei** reprezintă cheltuieli cu amortizarea aferentă valorilor rezultate în urma reevaluării unor clădiri, înregistrate în evidența contabilă, în sumă de S lei, a unor sume înregistrate în contul de amortizare 681 "Cheltuieli privind amortizarea" fără ca societatea să prezinte documente justificative, în sumă de S lei, precum și sume aferente unui mijloc de transport a cărei perioadă de amortizare a fost expirată anterior înregistrării acestora, în sumă de S lei și suma de S lei ce reprezintă amortizarea aferentă unui mijloc de transport ce aparține altei societăți.

a) în ceea ce privește amortizarea aferentă reevaluării unor clădiri, în sumă de **S lei**, în tratarea acestui aspect, organele de inspecție fiscală au avut în vedere datele din registrul mijloacelor fixe și raportul de reevaluare a imobilelor aflate în patrimoniul **S.C. X S.A. Dorohoi** la data de 31.12.2011. Conform acestor documente, societatea a înregistrat în evidența contabilă, în contul 681 "Cheltuieli privind amortizarea", diferența de amortizare în suma de S lei. Având în vedere documentele puse la dispoziție de societate, precum și faptul că aceasta nu a impozitat rezervele

din reevaluarea mijloacelor fixe pe care le-a dedus la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale, organele de inspecție fiscală au recalculat amortizarea fiscală ținând cont de următoarele elemente:

- valoarea de inventar, din fișa mijlocului fix, care corespunde cu cea luată în calcul la reevaluare, conform procesului verbal de reevaluare;
- valoarea amortizată și valoarea rămasă la data de 31.12.2011, din registrul mijloacelor fixe și procesul verbal de reevaluare;
- amortizarea lunară prevăzută în registrul mijloacelor fixe;
- amortizarea înregistrată în evidența contabilă de către societate și cea luată în calcul de către aceasta la stabilirea rezultatului fiscal.

Având în vedere aceste elemente, organele de inspecție fiscală au stabilit amortizarea fiscală pe care societatea trebuia să o înregistreze în perioada verificată.

În urma acestor calcule rezultă că societatea trebuia să considere cheltuieli deductibile cu amortizarea, fie cea luată în calcul înainte de reevaluare, adică numai suma de S lei din totalul în sumă de S lei cât a înregistrat în evidența contabilă, fie să impoziteze cheltuielile cu amortizarea din reevaluare, concomitent cu înregistrarea acestora ca deductibile fiscal, adică să le considere elemente similare veniturilor. În anul 2013, prin declarația 101, societatea a declarat eronat numai amortizarea fiscală în suma de S lei.

Având în vedere că sumele înregistrate de către societate în contul 681 "Cheltuieli privind amortizarea" nu au fost considerate de aceasta ca elemente similare veniturilor, adică nu au fost impozitate concomitent cu înregistrarea acestora ca și cheltuieli deductibile, organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal potrivit prevederilor art.22 alin.(5¹), art.24, alin.(1) din Legea nr 571/2004 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; art.26 alin.(6), art.28 alin.(1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 5.(1) și (2) lit.b) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 207/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) suma de S lei este compusă din:

-suma de S lei (S lei + S lei), reprezentând cheltuieli cu amortizarea înregistrată de către societate în luna februarie 2015, respectiv în luna septembrie 2015 pentru care societatea nu a prezentat documente justificative din care să rezulte pentru care mijloace fixe a înregistrat această amortizare. Având în vedere prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, valabil în anul 2015, precum și art.6 alin.(1) și (2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal;

-suma de **S lei**, reprezentând cheltuieli cu amortizarea înregistrată de către societate în perioada ianuarie 2015, respectiv iulie – decembrie 2015, pentru autobuz Cobra X. În urma documentelor prezentate de către societate; cum ar fi: registrul mijloacelor fixe și fișa mijlocului fix, rezultă că acest autovehicul a fost dat în folosință în aprilie 2005, cu o durată de amortizare de 5 ani. Având în vedere aceste documente, organele de inspecție fiscală au constatat că durata de amortizare pentru acest mijloc fix a expirat în aprilie 2010, iar amortizarea înregistrată în anul 2015 nu mai are nici o justificare, mai ales că și termenul de prescripție de 5 ani a fost depășit. De asemenea, având în vedere prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea nu trebuia să afecteze profitul impozabil din anul 2015 cu amortizarea mijlocului fix a cărei durată de amortizare a fost până în aprilie 2010, chiar dacă în această perioadă nu a înregistrat toată amortizarea pe contul de cheltuieli;

c) suma de X lei, reprezentând amortizarea aferentă unui mijloc de transport ce aparține altei societăți, respectiv auto cu nr. de înmatriculare BV X ce aparține S.C. X S.A. Brașov. Având în vedere prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de S lei nu este cheltuială deductibilă fiscal.

-suma de **S lei**, reprezentând cheltuieli cu majorările, penalitățile și amenzile plătite de societate către instituții ale statului, înregistrate în contul 6588.1 "Cheltuieli cu despăgubirile, amenzile și penalitățile, dar nedecarate ca nedeductibile fiscal prin Declarațiile 101 privind impozitul pe profit. Organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal în conformitate cu prevederile art.21 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de **S lei**, reprezentând ștornări ale unor venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane, achitat cu cupoane statistice/legitimații gratuite integral sau parțial.

Societatea a procedat la ștornări parțiale ale unor facturi emise, reprezentând decontarea acestor cupoane statistice de călătorie pentru veterani de război, persoane cu handicap, însoțitori persoane cu handicap, pensionari etc. Pentru aceste ștornări, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise prin Nota explicativă, transmisă în data de 29.08.2019. În data de 16.09.2019, la întrebarea nr.2 adresată, administratorul societății declară că: *"În perioada menționată, s-au înregistrat facturi ștorno, reprezentând cupoane, deoarece în urma trimiterii documentelor pentru decontare, Ministerul transporturilor și celelalte instituții abilitate, verificau corectitudinea acestora, iar cupoanele care erau necorespunzătoare se respingeau la plată, urmând ca societatea noastră să emită facturi ștorno. SC XSA nu a încasat contravaloarea serviciilor prestate*

aferente cupoanelor refuzate, de la instituțiile respective, sau persoane fizice, cupoanele nu s-au restituit, ele rămânând ca documente justificative pentru refuzul decontării. Au fost trimise fișele de cont."

Din cele precizate de către administrator prin Nota explicativă, rezultă clar că societatea a intrat în posesia acestor cupoane/legitimații de la persoanele pe care le-a transportat. Faptul că aceste înregistrări nu au corespuns legal pentru a fi decontate de către instituțiile statului nu înseamnă că serviciile nu au fost prestate, societatea neavând obligația de a înregistra veniturile aferente, venituri care trebuiau încasate de la persoanele care au beneficiat de servicii și au prezentat societății înregistrări care nu îndeplineau condițiile legale. Răspunderea pentru legalitatea acestor înregistrări revine exclusiv societății întrucât avea obligația să verifice înregistrările și să legitimeze persoanele de la care le-a preluat ca plată pentru serviciul efectuat, după cum se prevede la art. 26 alin.(1) și art. 27 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 147/2000 privind reducerile acordate pensionarilor pentru transportul intern, cu modificările ulterioare și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari din 21.12.2004.

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de S lei nu trebuia ștornată din evidența contabilă, astfel, în baza prevederilor art. 19, alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 din Legea contabilitatii 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că veniturile în sumă de S lei sunt venituri impozabile și ca urmare au reîntregit baza impozabilă pentru calculul impozitului pe profit;

- **suma de S lei**, reprezentând cheltuieli cu impozitul pe profit, înregistrat în contul 691 în anul 2016, dar pe care societatea nu l-a luat în calcul ca și cheltuială nedeductibilă fiscal la stabilirea rezultatului și nici nu l-a declarat prin Declarația 101 privind impozitul pe profit ca și cheltuială nedeductibilă fiscal. Având în vedere prevederile art.25 alin.(4) lit. a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat că suma de S lei, înregistrată în evidența contabilă, este nedeductibilă la calculul impozitului pe profit.

Urmare a diferențelor de venituri impozabile și cheltuieli nedeductibile fiscal, situația profitului impozabil și a impozitului pe profit pe ani fiscali, se prezintă astfel:

Anul 2013

În perioada 01.01.2013 – 31.12.2013, societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei, cheltuieli cu impozitul pe profit în suma de S lei și cheltuieli cu amenzile, majorările și penalitățile achitate instituțiilor publice în sumă de S lei.

Din suma de S lei, înregistrată în contul 691, suma de S lei reprezintă diferența de impozit pe profit stabilită de organele de inspecție

fiscală în urma controlului precedent efectuat până la data de 31.12.2012. În ceea ce privește declarația 101, societatea a depus-o la termen, însă cu erori de declarare.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în suma de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în ceea ce privește cheltuielile cu amenzile, penalitățile și majorările, societatea a declarat eronat suma de S lei (S lei + S lei), înscrisă în balanța de verificare ca rulaj a contului 658, ca fiind suma conturilor 6581 și 6581.1, care de fapt reprezintă dublul sumei de S lei, înscrisă în conturile 6581 și 6581.1 ca analitice distincte, care de fapt erau: analitic 6581 și subanalitic 6581.1. Rezultatul contabil al exercitiului prin contul 121 a fost afectat numai cu suma de S lei.

În urma inspecției fiscale s-a stabilit un profit fiscal în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de cheltuieli nedeductibile fiscal/venituri ștornate în sumă de S lei și a celor luate în calcul de societate în sumă de S lei, și un impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei, rezultând diferența de impozit pe profit în sumă de S lei.

Anul 2014

În perioada 01.01.2014 – 31.12.2014, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de S lei, din care cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în suma de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei, rezultând diferența de impozit pe profit în sumă de S lei.

Anul 2015

În perioada 01.01.2015 – 31.12.2015, conform balanței de verificare încheiată la 31.12.2015, societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în suma de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei.

Anul 2016

În perioada 01.01.2016 – 31.12.2016, conform balanței de verificare încheiată la 31.12.2016, societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal

(amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea nu a declarat nicio sumă.

Anul 2017

În perioada 01.01.2017 – 31.12.2017, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, iar societatea nu a declarat nicio sumă.

Anul 2018

În perioada 01.01.2018 – 31.12.2018, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de S, impozit pe profit în sumă de S lei și cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei.

Conform Declarației cod 101 depuse pentru anii 2016, 2017, 2018 sub nr.X nr.X și nr. X, societatea a declarat pierdere fiscală de recuperate în anii următori în sumă de 558.180 lei, sumă ce a fost recuperată la 31.12.2018. În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2018, profit impozabil în sumă de S lei, cu impozit pe profit aferent în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei, rezultând o diferență în sumă de S lei.

În urma verificării documentelor financiar contabile din perioada verificată, organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de **S lei**, constituită din:

-suma de **S lei** (constituită din: S lei reprezintă TVA colectată și S lei TVA înregistrată în contul 4428 -TVA neexigibilă și ștornată) aferentă unor ștornari de venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane în baza cupoanelor statistice/legitimații gratuite de călătorie de la veterani de război, persoane cu handicap, însoțitori persoane cu handicap. Aceste venituri au fost înregistrate inițial prin facturarea către principalii clienți ca: Casa de Pensii Botoșani, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Județeană (Botoșani, Brașov, etc). Urmare a refuzurilor emise de acești beneficiari din diverse motive, societatea a procedat la ștornări parțiale ale unor facturi inițial emise și înregistrate în evidența contabilă.

Având în vedere faptul că societatea a transmis beneficiarilor spre decontare cupoanele statistice/legitimațiile gratuite, rezultă că a intrat în posesia acestora de la persoanele pe care le-a transportat, deci serviciile au fost executate. Faptul că beneficiarii au refuzat la plată sume din anumite motive, nu înseamnă că serviciile nu au fost prestate, pentru ca societatea verificată să nu înregistreze veniturile și TVA aferente, venituri și

TVA care trebuiau încasate de la persoanele care au beneficiat de servicii și au prezentat societății înscrieri care nu îndeplineau condițiile legale. Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 44.103 lei nu trebuia ștornată din evidența contabilă și au colectat TVA în sumă de 44.103 lei, în baza prevederilor art.134² alin.(1), art.134 alin.(1), art.134¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.280 alin.(1), art.281 alin.(1) și 282 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de **S lei**, reprezintă TVA aferentă unor venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane, 50% în baza cupoanelor statistice/legitimații de călătorie în principal către Ministerul Transporturilor, conform Legii nr.147/2000 privind reducerile acordate pensionarilor pentru transportul intern.

Societatea avea obligația de a colecta, declara și achita taxa pe valoarea adăugată în momentul încasării sumelor depuse spre decontare, evidențierea taxei pe valoarea adăugată fiind făcută prin contul 4428 – TVA neexigibil în momentul depunerii borderourilor spre decontare, iar în momentul încasării sumelor, colectarea taxei pe valoarea adăugată prin operațiunea contabilă 4428 = 4427, conform prevederilor art.137 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a pct. 18 din CAP VI-”Taxa pe valoarea adăugată”, din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la prevederile art. 137 alin. (1) lit. a), respectiv art.286 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 30 din CAP VII “Taxa pe valoarea adăugată” din Hotărârea Guvernului nr. 1/2015 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de **(-) S lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată declarată în plus pe parcursul perioadei verificate.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1.Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează impozitul pe profit în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă veniturilor din transportul intern de persoane în baza cupoanelor statistice/legitimații gratuite de călătorie de la veteranii de război, persoane cu handicap însoțitori persoane cu handicap ștornate, în condițiile în care acestea au înscris în decizia de impunere ca bază impozabilă stabilită suplimentar suma de S lei, dar au detaliat doar suma de S lei, și nu au ținut seama la stabilirea profitului impozabil de sumele declarate de societate ca fiind deductibile sau nedeductibile fiscal prin Declarația 101 privind impozitul pe profit.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botosani, urmare a inspecției fiscale efectuate la **S.C. XS.A. Dorohoi**, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de S lei, aferent perioadei 01.01.2013-31.12.2018 și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă perioadei 01.12.2013-31.03.2019.

Impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** au fost stabilite astfel:

În urma verificării documentelor prezentate organelor de inspecție fiscală, a rezultat faptul că în perioada 01.01.2013-31.12.2018 societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei, iar în contul 691 – cheltuieli privind impozitul pe profit a înregistrat suma de S lei, din care: suma de S lei reprezintă diferența de impozit pe profit stabilită până la data de 31.12.2012 la controlul anterior.

În urma analizei Declarațiilor 101 privind impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au constatat erori de declarare, atât în ceea ce privește profitul impozabil, impozitul pe profit cât și cheltuielile nedeductibile fiscal, astfel încât acestea au procedat la recalcularea rezultatului fiscal ținând cont de cheltuielile nedeductibile înregistrate de societate și nedecarate de aceasta prin declarația 101 dar și de alte diferențe de cheltuieli nedeductibile stabilite la control.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă în sumă de S lei, ca urmare a diferenței de venituri impozabile în sumă de S lei și a diferenței de cheltuieli nedeductibile în suma de S și au calculat o diferență de impozit pe profit în sumă de S lei.

Diferențele de venituri impozabile și cheltuieli nedeductibile în suma de **S lei (S lei +S lei)** se constituie din:

-suma de **S lei** reprezintă cheltuieli cu amortizarea aferentă valorilor rezultate în urma reevaluării unor clădiri, înregistrate în evidența contabilă, în sumă de S lei, a unor sume înregistrate în contul de amortizare 681 "Cheltuieli privind amortizarea" fără ca societatea să prezinte documente justificative, în sumă de S lei, precum și sume aferente unui mijloc de transport a cărei perioadă de amortizare a fost expirată anterior înregistrării acestora, în sumă de S lei și suma de S lei ce reprezintă amortizarea aferentă unui mijloc de transport ce aparține altei societăți.

a) în ceea ce privește amortizarea aferentă reevaluării unor clădiri, în sumă de **S lei**, în tratarea acestui aspect, organele de inspecție fiscală au avut în vedere datele din registrul mijloacelor fixe și raportul de reevaluare a imobilelor aflate în patrimoniul **S.C. XS.A. Dorohoi** la data de 31.12.2011. Conform acestor documente, societatea a înregistrat în evidența contabilă, în contul 681 "Cheltuieli privind amortizarea", diferența de amortizare în suma de S lei. Având în vedere documentele puse la dispoziție de societate, precum și faptul că aceasta nu a impozitat rezervele

din reevaluarea mijloacelor fixe pe care le-a dedus la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale, organele de inspecție fiscală au recalculat amortizarea fiscală ținând cont de următoarele elemente:

- valoarea de inventar, din fișa mijlocului fix, care corespunde cu cea luată în calcul la reevaluare, conform procesului verbal de reevaluare;
- valoarea amortizată și valoarea rămasă la data de 31.12.2011, din registrul mijloacelor fixe și procesul verbal de reevaluare;
- amortizarea lunară prevăzută în registrul mijloacelor fixe;
- amortizarea înregistrată în evidența contabilă de către societate și cea luată în calcul de către aceasta la stabilirea rezultatului fiscal.

Având în vedere aceste elemente, organele de inspecție fiscală au stabilit amortizarea fiscală pe care societatea trebuia să o înregistreze în perioada verificată.

În urma acestor calcule rezultă că societatea trebuia să considere cheltuieli deductibile cu amortizarea, fie cea luată în calcul înainte de reevaluare, adică numai suma de S lei din totalul în sumă de S lei cât a înregistrat în evidența contabilă, fie să impoziteze cheltuielile cu amortizarea din reevaluare, concomitent cu înregistrarea acestora ca deductibile fiscal, adică să le considere elemente similare veniturilor. În anul 2013, prin declarația 101, societatea a declarat eronat numai amortizarea fiscală în suma de S lei.

Având în vedere că sumele înregistrate de către societate în contul 681 "Cheltuieli privind amortizarea" nu au fost considerate de aceasta ca elemente similare veniturilor, adică nu au fost impozitate concomitent cu înregistrarea acestora ca și cheltuieli deductibile, organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal potrivit prevederilor art.22 alin.(5¹), art.24, alin.(1) din Legea nr 571/2004 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; art.26 alin.(6), art.28 alin.(1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 5.(1) și (2) lit.b) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 207/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) suma de S lei este compusă din:

-suma de S lei (S lei + S lei), reprezentând cheltuieli cu amortizarea înregistrată de către societate în luna februarie 2015, respectiv în luna septembrie 2015 pentru care societatea nu a prezentat documente justificative din care să rezulte pentru care mijloace fixe a înregistrat această amortizare. Având în vedere prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, valabil în anul 2015, precum și art.6 alin.(1) și (2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal;

-suma de **S lei**, reprezentând cheltuieli cu amortizarea înregistrată de către societate în perioada ianuarie 2015, respectiv iulie – decembrie 2015, pentru autobuz Cobra X. În urma documentelor prezentate de către societate; cum ar fi: registrul mijloacelor fixe și fișa mijlocului fix, rezultă că acest autovehicul a fost dat în folosință în aprilie 2005, cu o durată de amortizare de 5 ani. Având în vedere aceste documente, organele de inspecție fiscală au constatat că durata de amortizare pentru acest mijloc fix a expirat în aprilie 2010, iar amortizarea înregistrată în anul 2015 nu mai are nici o justificare, mai ales că și termenul de prescripție de 5 ani a fost depășit. De asemenea, având în vedere prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea nu trebuia să afecteze profitul impozabil din anul 2015 cu amortizarea mijlocului fix a cărei durată de amortizare a fost până în aprilie 2010, chiar dacă în această perioadă nu a înregistrat toată amortizarea pe contul de cheltuieli;

c) suma de S lei, reprezentând amortizarea aferentă unui mijloc de transport ce aparține altei societăți, respectiv auto cu nr. de înmatriculare BV X ce aparține S.C. X S.A. Brașov. Având în vedere prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de S lei nu este cheltuială deductibilă fiscal.

-suma de **S lei**, reprezentând cheltuieli cu majorările, penalitățile și amenzile plătite de societate către instituții ale statului, înregistrate în contul 6588.1 "Cheltuieli cu despăgubirile, amenzile și penalitățile, dar nedecarate ca nedeductibile fiscal prin Declarațiile 101 privind impozitul pe profit. Organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal în conformitate cu prevederile art.21 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de **S lei**, reprezentând ștornări ale unor venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane, achitat cu cupoane statistice/legitimații gratuite integral sau parțial.

Societatea a procedat la ștornări parțiale ale unor facturi emise, reprezentând decontarea acestor cupoane statistice de călătorie pentru veterani de război, persoane cu handicap, însoțitori persoane cu handicap, pensionari etc. Pentru aceste ștornări, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise prin Nota explicativă, transmisă în data de 29.08.2019. În data de 16.09.2019, la întrebarea nr.2 adresată, administratorul societății declară că: *"În perioada menționată, s-au înregistrat facturi ștorno, reprezentând cupoane, deoarece în urma trimiterii documentelor pentru decontare, Ministerul transporturilor și celelalte instituții abilitate, verificau corectitudinea acestora, iar cupoanele care erau necorespunzătoare se respingeau la plată, urmând ca societatea noastră să emită facturi ștorno. SC XSA nu a încasat contravaloarea serviciilor prestate*

aferente cupoanelor refuzate, de la instituțiile respective, sau persoane fizice, cupoanele nu s-au restituit, ele rămânând ca documente justificative pentru refuzul decontării. Au fost trimise fișele de cont."

Din cele precizate de către administrator prin Nota explicativă, rezultă clar că societatea a intrat în posesia acestor cupoane/legitimații de la persoanele pe care le-a transportat. Faptul că aceste înregistrări nu au corespuns legal pentru a fi decontate de către instituțiile statului nu înseamnă că serviciile nu au fost prestate, societatea neavând obligația de a înregistra veniturile aferente, venituri care trebuiau încasate de la persoanele care au beneficiat de servicii și au prezentat societății înregistrări care nu îndeplineau condițiile legale. Răspunderea pentru legalitatea acestor înregistrări revine exclusiv societății întrucât avea obligația să verifice înregistrările și să legitimizeze persoanele de la care le-a preluat ca plată pentru serviciul efectuat, după cum se prevede la art. 26 alin.(1) și art. 27 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 147/2000 privind reducerea acordată pensionarilor pentru transportul intern, cu modificările ulterioare și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari din 21.12.2004.

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de S lei nu trebuia ștornată din evidența contabilă, astfel, în baza prevederilor art. 19, alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 din Legea contabilitatii 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că veniturile în sumă de S lei sunt venituri impozabile și ca urmare au reîntregit baza impozabilă pentru calculul impozitului pe profit;

- **suma de Sle**, reprezentând cheltuieli cu impozitul pe profit, înregistrat în contul 691 în anul 2016, dar pe care societatea nu l-a luat în calcul ca și cheltuială nedeductibilă fiscal la stabilirea rezultatului și nici nu l-a declarat prin Declarația 101 privind impozitul pe profit ca și cheltuială nedeductibilă fiscal. Având în vedere prevederile art.25 alin.(4) lit. a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat că suma de Sle, înregistrată în evidența contabilă, este nedeductibilă la calculul impozitului pe profit.

Urmare a diferențelor de venituri impozabile și cheltuieli nedeductibile fiscal, situația profitului impozabil și a impozitului pe profit pe ani fiscali, se prezintă astfel:

Anul 2013

În perioada 01.01.2013 – 31.12.2013, societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei, cheltuieli cu impozitul pe profit în suma de S lei și cheltuieli cu amenzile, majorările și penalitățile achitate instituțiilor publice în sumă de S lei.

Din suma de S lei, înregistrată în contul 691, suma de Sle reprezintă diferența de impozit pe profit stabilită de organele de inspecție

fiscală în urma controlului precedent efectuat până la data de 31.12.2012. În ceea ce privește declarația 101, societatea a depus-o la termen, însă cu erori de declarare.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în suma de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în ceea ce privește cheltuielile cu amenzile, penalitățile și majorările, societatea a declarat eronat suma de S lei (S lei + S lei), înscrisă în balanța de verificare ca rulaj a contului 658, ca fiind suma conturilor 6581 și 6581.1, care de fapt reprezintă dublul sumei de S lei, înscrisă în conturile 6581 și 6581.1 ca analitice distincte, care de fapt erau: analitic 6581 și subanalitic 6581.1. Rezultatul contabil al exercitiului prin contul 121 a fost afectat numai cu suma de S lei.

În urma inspecției fiscale s-a stabilit un profit fiscal în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de cheltuieli nedeductibile fiscal/venituri ștornate în sumă de S lei și a celor luate în calcul de societate în sumă de S lei, și un impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei, rezultând diferența de impozit pe profit în sumă de S lei.

Anul 2014

În perioada 01.01.2014 – 31.12.2014, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de S lei, din care cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în suma de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei, rezultând diferența de impozit pe profit în sumă de S lei.

Anul 2015

În perioada 01.01.2015 – 31.12.2015, conform balanței de verificare încheiată la 31.12.2015, societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în suma de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei.

Anul 2016

În perioada 01.01.2016 – 31.12.2016, conform balanței de verificare încheiată la 31.12.2016, societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal

(amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea nu a declarat nicio sumă.

Anul 2017

În perioada 01.01.2017 – 31.12.2017, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, iar societatea nu a declarat nicio sumă.

Anul 2018

În perioada 01.01.2018 – 31.12.2018, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de S, impozit pe profit în sumă de S lei și cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei.

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, ca urmare a diferențelor de venituri ștornate eronat de către societate și a cheltuielilor nedeductibile fiscal (amortizare, amenzi, penalități, majorări) și impozit pe profit în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei.

Conform Declarației cod 101 depuse pentru anii 2016, 2017, 2018 sub nr.X, nr.X și nr. X, societatea a declarat pierdere fiscală de recuperate în anii următori în sumă de S lei, sumă ce a fost recuperată la 31.12.2018. În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2018, profit impozabil în sumă de S lei, cu impozit pe profit aferent în sumă de S lei, din care societatea a declarat suma de S lei, rezultând o diferență în sumă de S lei.

În urma verificării documentelor financiar contabile din perioada verificată s-au constatat următoarele:

a) TVA deductibilă înregistrată de societate este în suma de S lei, iar la control s-a constatat aceeași sumă.

b) TVA colectată

-sumă de **S lei** (constituită din: S lei reprezintă TVA colectată și S lei TVA înregistrată în contul 4428 -TVA neexigibilă și ștornată) aferentă unor ștornari de venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane în baza cupoanelor statistice/legitimații gratuite de călătorie de la veterani de război, persoane cu handicap, însoțitori persoane cu handicap. Aceste venituri au fost înregistrate inițial prin facturarea către principalii clienți ca: Casa de Pensii Botoșani, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Județeană (Botoșani, Brașov, etc). Urmare a refuzurilor emise de acești beneficiari din diverse motive, societatea a procedat la ștornări parțiale ale unor facturi inițial emise și înregistrate în evidența contabilă.

Având în vedere faptul că societatea a transmis beneficiarilor spre decontare cupoanele statistice/legitimațiile gratuite, rezultă că a intrat în posesia acestora de la persoanele pe care le-a transportat, deci serviciile au fost executate. Faptul că beneficiarii au refuzat la plată sume din

anumite motive, nu înseamnă că serviciile nu au fost prestate, pentru ca societatea verificată să nu înregistreze veniturile și TVA aferente, venituri și TVA care trebuiau încasate de la persoanele care au beneficiat de servicii și au prezentat societății înscrise care nu îndeplineau condițiile legale. Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de S lei nu trebuia ștornată din evidența contabilă și au colectat TVA în sumă de S lei, în baza prevederilor art.134² alin.(1), art.134 alin.(1), art.134¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.280 alin.(1), art.281 alin.(1) și 282 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art.113 alin.(1) și art.131 alin.(1) și (2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

“Art.113-(1) *Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.*”

“Art.131- (1) *Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.*

(2) *Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. În cazul în care contribuabilul/plătitorul și-a exercitat dreptul prevăzut la [art. 130](#) alin. (5), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/plătitor.*”

Speței îi sunt aplicabile prevederile din Anexa 2- Instrucțiunile de completare a formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice" aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3709/2015 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice", și anume:

“Rândul 1 coloana 4 - *“baza impozabilă stabilită suplimentar” - reprezintă valoarea totală a bazei impozabile stabilită suplimentar de inspecția fiscală asupra căreia se aplică cota de impozit pentru determinarea obligației fiscale principale.*”

“2.1.2. "Motivul de fapt": se înscriu modul în care contribuabilul/plătitorul verificat a efectuat și evidențiat o operațiune (tranzacție), modul de respectare a legislației fiscale și contabile referitor la aceasta, în vederea stabilirii bazelor de impozitare potrivit situațiilor de fapt aferente, precum și consecințele fiscale (influențele) asupra obligației fiscale verificate.”,

precum și cele cuprinse în Anexa 2-Instrucțiuni privind întocmirea Raportului de inspecție fiscală la persoane juridice aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3710/2015 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane juridice, și anume:

“ 2. Obiective avute în vedere

În acțiunea de inspecție fiscală sunt avute în vedere următoarele obiective principale:

- verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, a concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

-verificarea corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea bazei de impozitare și, respectiv, a obligațiilor fiscale aferente de către contribuabil/plătitor;

- verificarea respectării prevederilor legislației fiscale și contabile;

-analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

-verificarea existenței contractelor și modul lor de derulare, în vederea determinării operațiunilor impozabile realizate de contribuabil/plătitor care sunt semnificative și relevante pentru stabilirea bazei de impozitare;

-verificarea înregistrării elementelor de natura veniturilor sau asimilate acestora, aferente activității desfășurate;

-verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

-verificarea modului de înregistrare a elementelor de natura cheltuielilor sau asimilate acestora, efectuate în scopul desfășurării activității economice, precum și a tratamentului fiscal al operațiunilor/tranzacțiilor care au generat astfel de cheltuieli;

-verificarea corectitudinii tratamentului fiscal aplicat operațiunilor/tranzacțiilor pentru sumele utilizate cu drept de deducere din impozitele, taxele sau contribuțiile datorate;

-verificarea respectării normelor specifice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile, a regimului intern de numerotare a formularelor financiar-contabile, cu menționarea existenței seriei și plajei de numere aprobate de conducerea contribuabilului/plătitorului și datei începerii utilizării acestora, precum

și evidența documentelor cu regim special (marcajele cu regim special, respectiv timbre și banderole), dacă este cazul;

- verificarea altor aspecte relevante pentru impozitare, dacă prezintă interes pentru aplicarea legislației fiscale și contabile.

3. Baza de impozitare

3.1. Determinarea bazei de impozitare

a) În cazul în care se constată aspecte care modifică baza de impozitare, se menționează:

- motivul de fapt care a determinat modificarea bazei de impozitare, prezentându-se modul în care contribuabilul/plătitorul verificat a efectuat și evidențiat o operațiune (tranzacție), modul de aplicare a legislației fiscale și contabile referitor la aceasta, în vederea stabilirii bazelor de impozitare potrivit situațiilor de fapt aferente, precum și consecințele fiscale (influențele) asupra obligației fiscale verificate;

- temeiul de drept unde se înscrie detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, paragrafului, punctului, literei, alineatului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constat.

Pentru fundamentarea constatărilor vor fi avute în vedere următoarele:

-elementele identificate în activitatea contribuabilului/plătitorului care au influențat baza de impozitare;

-punctul de vedere al inspecției fiscale față de interpretarea contribuabilului/plătitorului;

-consecințele fiscale ale abaterilor constatate, motivele de fapt și temeiul de drept pentru modificarea bazei de impozitare;

-modul de calcul al bazei de impozitare și stabilirea eventualelor diferențe ale bazei de impozitare, precum și calculul impozitului, taxei sau al contribuției aferente, după caz. Pentru obligațiile fiscale pentru care legea prevede dreptul contribuabilului/plătitorului de a efectua deduceri/reduceri se vor verifica modul de exercitare a acestui drept și corectitudinea calculului sumei deduse;

Din documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele:

-în decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală au înscris la impozitul pe profit, la baza impozabilă stabilită suplimentar, suma de S lei, iar la pct.2.1.2 "Motivul de fapt" se consemnează următoarele: "Diferențele de venituri impozabile și cheltuieli nedeductibile în sumă de S se concretizează din(...)". Astfel, organele de inspecție fiscală cu toate că au stabilit o bază impozabilă suplimentară la impozitul pe profit în sumă de S lei, prezintă motivul de fapt numai pentru suma de S lei, nemotivând baza impozabilă stabilită suplimentar și înscrisă în decizia de impunere în sumă de S lei;

-organele de inspecție fiscală pornesc în stabilirea impozitului pe profit suplimentar, așa cum rezultă din Anexa nr.1-Situația rezultatului fiscal și a impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2013-31.12.2018, de la profitul contabil stabilit de societate, înscris în bilanța de verificare, astfel:

- -S lei, pentru anul 2013;
- S lei, pentru anul 2014;
- -S lei, pentru anul 2015;
- -S lei, pentru anul 2016;
- S lei, pentru anul 2017;
- S lei, pentru anul 2018,

Însă profitul contabil înscris în bilanța de verificare încheiată la data de 31.12.2013, existentă la dosarul cauzei, indică o pierdere contabilă în sumă de S lei;

-în aceeași anexă, organele de inspecție fiscală înscriu la rubrica "Înregistrat de societate", "Bilanțe", impozitul pe profit și alte cheltuieli nedeductibile. Astfel, nu rezultă de unde au fost preluate cheltuielile nedeductibile stabilite de societate prin bilanța de verificare, ținând seama de faptul că acestea nu se stabilesc prin bilanța de verificare, ci prin declarație fiscală (ex: anul 2013-cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei, anul 2016-cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei, anul 2018-cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei);

-prin Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2013, rectificativă, nr.INTERNT-X petenta declară:

- Rezultat contabil: -S lei;
- Rezerva legală deductibilă: S lei;
- Amortizare fiscală: S lei;
- Cheltuieli nedeductibile cu amenzi și penalități în sumă de S lei.

-prin Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2014, nr.FBTDORA-X, petenta declară:

- Rezultat contabil: S lei;
- Rezerva legală deductibilă: S lei;
- Impozit pe profit: S lei.

-prin Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2015, nr.FBTDORA-X, petenta declară:

- Rezultat contabil: S lei;
- Amortizare fiscală: S lei;
- Cheltuieli cu impozitul pe profit: S lei;
- Cheltuieli cu amortizarea contabilă: S lei;

-prin Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2016, nr.FBTDORA-X, petenta declară:

- Rezultat contabil: -S lei;
- Cheltuieli nedeductibile cu amenzi și penalități în sumă de S lei;

-prin Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2017, nr.INTERNT-X, petenta declară:

- Rezultat contabil: S lei;

-prin Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2018, nr.INTERNT-X, petenta declară:

- Rezultat contabil: S lei;
- Cheltuieli nedeductibile cu amenzi și penalități în sumă de S lei;
- Cheltuieli cu impozitul pe profit: S lei.

În decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală nu fac nicio mențiune referitoare la deductibilitatea sau nedeductibilitatea sumelor înscrise de petentă în declarațiile privind impozitul pe profit mai sus menționate sau la diferența dintre rezultatul contabil din balanțele de verificare și rezultatul contabil declarat de petentă prin declarațiile privind impozitul pe profit (ex: -S lei sold cont 121 din balanța la data de 31.12.2013 față de -S lei rezultat declarat pentru anul 2013, S lei sold cont 121 din balanța la data de 31.12.2014 față de S lei rezultat declarat pentru anul 2014, -S lei sold cont 121 din balanța la data de 31.12.2015 față de S lei rezultat declarat pentru anul 2015, S lei sold cont 121 din balanța la data de 31.12.2018 față de S lei rezultat declarat pentru anul 2018).

Se reține faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit prin decizia de impunere contestată că petenta a ștornat eronat veniturile în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

De asemenea, se reține faptul că organul de soluționare a contestației a solicitat organelor de inspecție fiscală, prin e-mail, la data de 21.01.2020, să-i comunice de unde provine diferența dintre baza impozabilă stabilită suplimentar, în sumă de S lei, înscrisă în decizia de impunere contestată și suma de S lei înscrisă în decizia de impunere contestată, și detaliată pe influențe, la pct.2.1.2 "Motivul de fapt".

Tot, prin e-mail, la aceeași dată, organele de inspecție fiscală ne transmit o completare la Referatul cu propuneri de soluționare a contestației în care se precizează: *"(...)în anexa nr.1 de la RIF au fost consemnate în coloanele 12 - 15 ca diferențe stabilite suma de S lei ce reprezintă diferențe prezentate în anexele 1.1,1.2,1.2a,1.2b,1.2c. Restul diferențelor în sumă de S lei se regăsesc în anexa nr.1 în total profit impozabil numai că organele de inspecție nu au făcut vorbire în RIF despre unele sume pe care societatea le-a înregistrat și nu le-a declarat/declarat eronat prin declarațiile 101 precum și unele sume pe care societatea nu le-a înregistrat în evidența contabilă dar le-a declarat prin declarațiile 101, deși în anexa nr.1 sunt prezentate sumele declarate de societate.(...)"*

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală cu toate că au stabilit o bază impozabilă suplimentară la impozitul pe profit în sumă de S lei, prezintă motivul de fapt numai pentru suma de S lei, nemotivând baza impozabilă stabilită suplimentar și înscrisă în decizia de impunere în sumă de S lei, că în decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală nu fac nicio mențiune referitoare la deductibilitatea sau nedeductibilitatea sumelor înscrise de petentă în declarațiile privind impozitul pe profit pentru perioada 2013-2018 sau la diferența dintre

rezultatul contabil din balanțele de verificare și rezultatul contabil declarat de petentă prin declarațiile privind impozitul pe profit urmează și că taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei este aferentă veniturilor ștornate eronat de societate care fac parte din baza impozabilă stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța asupra impozitului pe profit în sumă de S lei și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, astfel că se vor aplica dispozițiile art.129, art. 276 alin.(1) și art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ce prevăd:

“Art.129- (1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit [art. 279](#) se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor [art. 276](#) alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3)Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit [art. 94](#) alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

„Art.276-(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

“Art.279- (3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și

același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

coroborate cu prevederile pct. 11.4. și pct. 11.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, potrivit căroră:

„11.4.Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Prin urmare, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani pentru impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, urmând ca în termen de 30 de zile, organele de inspecție fiscală prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceleiași perioade și aceluiași de impozit, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele reținute în motivarea prezentei decizii.

Organul fiscal va avea în vedere și prevederile art.281 alin.(3) și art.50 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.”

“Art.50- (1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

(3) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul actelor administrative fiscale prevăzute la art. 49 alin. (3), inclusiv cele transmise spre administrare organelor fiscale centrale, rămase definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite decizie de anulare.”

2. Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă veniturilor realizate de societate din transportul intern de persoane, în condițiile în care, inițial, aceasta a înregistrat taxa pe valoarea adăugată aferentă ca fiind neexigibilă, iar la încasarea sumelor depuse spre decontare nu a colectat TVA

În fapt, suma de S lei, reprezintă TVA aferentă unor venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane, 50% în baza cupoanelor statistice/legitimații de călătorie în principal către Ministerul Transporturilor, conform Legii nr.147/2000 privind reducerile acordate pensionarilor pentru transportul intern.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea avea obligația de a colecta, declara și achita taxa pe valoarea adăugată în momentul încasării sumelor depuse spre decontare, evidențierea taxei pe valoarea adăugată fiind făcută prin contul 4428 – TVA neexigibil în momentul depunerii borderourilor spre decontare, iar în momentul încasării sumelor, colectarea taxei pe valoarea adăugată prin operațiunea contabilă 4428 = 4427.

În drept, art.137 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

“Art.137-(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”,

iar pct.18 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dat în aplicarea art.137 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, prevede că:

“18. (1) Potrivit [art. 137](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. “

Începând cu data de 01.01.2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 286 alin.(1) lit.a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale pct. 30 din Hotărârea Guvernului nr.1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dat în aplicarea art.286 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, și anume:

“Art.286-(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

“30. (1) Potrivit [art. 286](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei. Sunt luate în considerare subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat.”

Din prevederile legale de mai sus rezultă că baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită, pentru livrările de bunuri și

prestări de servicii, din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni și că subvențiile legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervenind la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea a înregistrat în contul 4428 "TVA neexigibilă" taxa pe valoarea adăugată aferentă unor venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane, 50% în baza cupoanelor statistice/legitimații de călătorie în principal către Ministerul Transporturilor, conform Legii nr.147/2000 privind reducerile acordate pensionarilor pentru transportul intern, la momentul încasării subvenției petenta necolectând taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Având în vedere faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, petenta nu a colectat taxa pe valoarea adăugată la momentul încasării subvenției, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că aceasta datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, astfel că, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. X S.A. Dorohoi** pentru acest capăt de cerere.

3. Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța pe fondul cauzei în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de (-) S lei, în condițiile în care pentru această sumă petenta nu aduce argumente și nu invocă temeiuri de drept în susținerea propriei cauze din care să rezulte o situație diferită de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X, urmare a inspecției fiscale efectuate **S.C. XS.A. Dorohoi**, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina acesteia obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, constituită din:

-sumă de **S lei** (constituită din: S lei reprezintă TVA colectată și S lei TVA înregistrată în contul 4428 -TVA neexigibilă și ștornată) aferentă unor ștornari de venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane în baza cupoanelor statistice/legitimații gratuite de călătorie de la veterani de război, persoane cu handicap, însotitori persoane cu

handicap. Aceste venituri au fost înregistrate inițial prin facturarea către principalii clienți ca: Casa de Pensii Botoșani, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Județeană (Botoșani, Brașov, etc). Urmare a refuzurilor emise de acești beneficiari din diverse motive, societatea a procedat la ștornări parțiale ale unor facturi inițial emise și înregistrate în evidența contabilă.

-suma de **S lei**, reprezintă TVA aferentă unor venituri realizate de societate, aferente transportului intern de persoane, 50% în baza cupoanelor statistice/legitimații de călătorie în principal către Ministerul Transporturilor, conform Legii nr.147/2000 privind reducerile acordate pensionarilor pentru transportul intern;

-suma de **(-) S lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată declarată în plus pe parcursul perioadei verificate.

Deși petenta contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aceasta aduce motivații numai în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, neaducând argumente și neinvocând temeuri de drept în susținerea propriei cauze în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de **(-) S lei**.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.269 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

a) motivele de fapt și de drept;

b) dovezile pe care se întemeiază”.

Totodată, în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

„Art. 276 -Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele

existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de prevederile art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249 Sarcina probei:

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250 Obiectul probei și mijloacele de probă:

***Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”*,**

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:

Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al aceluia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.1298/26.03.2018 pronunțată în dosarul nr.X se reține că *“în ceea ce privește soluția de respingere a contestației în privința sumei de [...] este de observat că recurenta-reclamanta nu a investit organul de soluționare a contestației administrative cu o critică, în concret, la adresa sumei în discuție, context în care soluția de respingere a contestației ca fiind nemotivată este conform prevederilor art.217 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.*

Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X, petenta contestă taxa pe

valoarea adăugată în sumă de **S lei**, dar nu aduce motivații în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de **(-)S lei**.

Întrucât contestatoarea nu a depus documente, nu a adus argumente și nu a invocat temeuri de drept în susținerea propriei cauze, se reține că organul de soluționare nu se poate investi pe fondul cauzei pentru acest capăt de cerere.

Astfel, având în vedere reținerile de mai sus, în baza prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de **S.C. X S.A. Dorhoi** pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește contestația formulată împotriva Anexei la Decizia de impunere nr. X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-BT X, de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Botoșani-Inspecție Fiscală, se constată că aceasta a fost emisă în conformitate cu prevederile pct.6. „Dispoziții finale” din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3709/2015 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice" și privește termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de inspecția fiscală, în care este stabilit, pentru fiecare obligație fiscală principală, în baza prevederilor art. 154 și 155 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, componența debitelor suplimentare și termenele scadente aferente acestora, prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează, în vederea calculării și comunicării ulterioare a obligațiilor fiscale accesorii datorate.

Astfel, se reține că Anexa la Decizia de impunere nr. X, nu constituie titlu de creanță și nu crează vreun raport obligațional între bugetul de stat și contribuabil, *motiv pentru care nu este susceptibilă de a fi pusă în executare și pe cale de consecință, de a fi contestată.*

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

1.Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în

cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani, pe numele **S.C. X S.A. Dorohoi**, pentru impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceleiași perioade și acelorași tipuri de impozit, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele reținute în motivarea prezentei decizii.

2.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. X S.A. Dorohoi** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.

3.Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **S.C. X S.A. Dorohoi** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BT X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Botoșani pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **(-)Slei**.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Botoșani.